

[Landbrugsministeren.]

Jeg nævnte før, en 4 Gange, ja op til 6—8 Gange saa meget for den enkelte Landmand aarlig, som det Beløb, han maa udrede i Ejendomsskatter. Derimod er der enkelte Landmænd, som har de samme Ejendomsskatter og de samme Driftsudgifter, men ikke den store Gældsbyrde og derfor ikke tilnærmelsesvis er kriseramte i det Omfang, som andre er.

Jeg tror derfor ogsaa, at man ude omkring i Landet, hvor nu denne Kriselov har virket et halvt Aarstid, erkender fra de fleste Sider, at den i det store og hele har virket rigtigt naar det er Meningen, at man vil lette Vilkaarene for de mest kriserammede Landbrugere. Og den Kritik, der er kommet frem af denne Kriselov saavel som af enhver anden Lov, er ingenlunde rettet mod, at man giver efter dette Princip, og heller ikke mod, at man har uddelt Hjælp og Støtte til disse forfærdelig haardt ramte Landmænd, der her er Tale om — jeg kan oplyse, at der er ca. 67—68 pCt. af samtlige Landmænd, der har mere Gæld end Formue, — nej, den Kritik, der er fremkommet, er rettet mod de enkelte Tilfælde, hvor det kan siges, at man er gaaet for højt op med Uddelingen af Krisehjælp, at den Skillelinie, man har sat for Hjælp til Landmænd, som har mere Gæld end Formue, maaske skulde have ligget noget højere, saa at man f. Eks. skulde have sagt 60 pCt. Gæld i Forhold til Formuen, men det er vanskeligt at gennemføre.

Der er fremkommet Kritik i Anledning af, at ikke alene enkelte Landmænd, som ikke skulde have haft Hjælp, har faaet det, men at ogsaa Folk, som har andet Erhverv ved Siden af deres Landbrug og har tjent Penge ved dette andet Erhverv, eller Folk, som har haft Erhverv, hvori der ikke er anbragt Formue, har faaet Hjælp efter Kriseloven. Paa dette Punkt har man rettet skarp Kritik overfor mig og gjort opmærksom paa, at det vilde være urimeligt, hvis man fortsatte efter disse Regler.

Naar saa hertil kommer, som jeg nævnte med et Par Tal i Begyndelsen af min Tale, at Krisen i disse 3—4 Maaneder har ændret sig saaledes, at de mindre Landbrug er blevet ramt haardere, end de var i Oktober, medens de større Landbrug ved den 30—40 pCt.s Forhøjelse af Kornprisen sikkert er nok saa godt stillede nu, som de var i Oktober, saa har jeg ment det rigtigt, at man tog Hensyn til den Kritik, der var fremsat, og i det Forslag, som jeg skal tillade mig at fremsætte overfor det høje Folketing, har jeg taget Hensyn dertil

og foreslaaet saadanne Ændringer i den gældende Lov, som betyder, at man imødekommer disse Indvendinger.

Jeg foreslaar derfor Loven affattet saaledes, at der gives Bemyndigelse til at anvende 18 Mill. Kr. mere til Krisehjælp til Landbrugere efter den gamle Lovs Hovedprincip, men med visse Begrænsninger og enkelte Ændringer, saaledes at man i det store og hele faar de 2 pCt. fuldt udbetalt, med ½ pCt. i April og Juli Kvartaler i Lighed med, hvad man har faaet i Oktober og Januar Kvartaler.

Begrænsningerne gaar ud paa for det første, at man under Hensyn til den ændrede Karakter af Krisen for de større og mindre Landbrugere nedsætter Maksimumsbeløbet for den enkelte Landmand til 500 Kr. — det var hidtil 2 000 Kr., altsaa 1 000 Kr. for det Halvaar, der er tilbage. Og for at imødekomme den Kritik, der er rettet imod Ydelsen af Krisehjælp til Folk, der har betydelige Indtægter eller Formue, Folk, der har anden Virksomhed ved Siden af, foreslaar jeg dernæst indsat i den Bestemmelse, at ingen kan faa Krisehjælp i disse to Kvartaler, som har en Indkomst paa over 2 500 Kr. eller en Formue paa over 30 000 Kr., dog saaledes, at den Anpart i det Beløb, der er tilbage af de i Efteraaret bevilgede 30 Mill. Kr., som de, der var inde under Loven i de to første Kvartaler, kan siges at have Ret til, den faar de ogsaa udbetalt i det kommende Kvartal, og først naar man kommer ud over dette Beløb, falder Udbetalingen til dem bort efter den nye Lovs Bestemmelser.

Dernæst kan jeg tilføje, at der overfor mig fra forskellig Side er fremsat Kritik over, at Præstegaardsforpagtere ikke er inde under Loven af Oktober. Jeg indrømmer, at det kan se noget skævt ud, naar andre Forpagtere er taget med. Grunden til, at Præstegaardsforpagtere ikke er kommet med, er den simple, at de ikke findes i Loven om Landbrugsejendomme; det er denne Lov, der definerer, hvad der forstaas ved Landbrugsejendomme, og det er derefter, det bestemmes, hvem der har Ret til at faa Krisehjælp.

Jeg har ment, at det er farligt at komme udenfor den dér angivne Grænse for, hvad der er Landbrugsejendomme, for saa rejser sig straks Spørgsmaalet om nogle enkelte, maaske ikke ret mange, men nogle enkelte, som af en eller anden Grund heller ikke er anset for berettigede til at komme med, og som vil finde dette urimeligt, naar man tager Præstegaardsforpagtere med. Jeg har imidlertid ført Forhandling med Kirke-